

Abstrakt

Československá společnost prošla v roce 1989 zásadní změnou. Podílela se na ní také určitá skupina společnosti, která za předchozího režimu nemohla do politického dění oficiálně zasahovat. Činila tak proto podle tehdejší legislativy nezákonnými cestami a často kvůli tomu byla perzekuována. Tato skupina disidentů se podílela také na revolučních změnách. Z toho pramení jistá mytizace těchto osob. Během devadesátých let však začal jejich vliv postupně upadat. Politickou elitu z řad disentu postupně nahrazovala nová pravicová elita, slibující ekonomickou reformu a rychlou transformaci. Idealistické pojetí politiky nahradilo to pragmatické. Do popředí se dostávaly zcela odlišné dravé osobnosti, které neměly s bojem proti totalitě nic společného, zato se však velmi rychle naučily politické dovednosti. Tuto proměnu elit v české společnosti vystihuje srovnání Václava Havla a Václava Klause. Oba patřili k hlavním hybatelům tuzemské politiky. Tato diplomová práce se proto zaměřila právě na ně a jejich mediální zobrazení. Média reflektují každodenní realitu, jsou prostředníkem mezi veřejností a politikou, proto právě skrze ně práce mapuje vývoj elit pro roce 1989. Především zkoumá demytizaci elit z řad disentu a jejich náhradu novou politickou reprezentací v první polovině devadesátých let a posléze také na zklamání z této nové politické reprezentace a obecný úpadek politických elit v Česku. Práce tak nabízí souhrnný pohled na mediální obraz proměny elit během zásadního období tvorby tuzemské polistopadové politiky.